

Polskie Towarzystwo Penitencjarne we współpracy z Uniwersytecką Kliniką art. 42 (IPSIR UW) mają zaszczyt zaprosić na konferencję pt.

Aktualne problemy resocjalizacji w polskim więziennictwie

która odbędzie się w Kaliszu, dnia 15 czerwca 2023 r. o godz. 11.30 w Centrum Organizacji Pozarządowych w Kaliszu

ul. Babina 1
tel. 797 702 486
cop@um.kalisz.pl

Celem konferencji jest wymiana informacji na tematy:

- Stan i perspektywy pracy penitencjarnej w polskim więziennictwie,
- Odpowiedź (reakcja) na problemy zgłaszane przez środowiska naukowe, przedstawiciele stowarzyszeń, grono wolontariuszy oraz skazanych odbywających karę pozbawienia wolności i ich rodzin dotyczące m.in.:
  - ograniczania udziału społeczeństwa w wykonywaniu środków skutkujących pozbawieniem wolności (naruszenia zasady demokratyzmu - art. 38-42 kkw.), w tym zwłaszcza działalności stowarzyszeń i wolontariuszy działających na rzecz praw więźniów i ich społecznej readaptacji,
  - ograniczanie i trudności w dostępie przedstawiciele świata nauki (w tym studentów) do badań środowiska więziennego,
  - jednostronnych lub szczątkowych informacji płynących do opinii społecznej ze strony Organów resortu sprawiedliwości na temat warunków pobytu w więzieniu oraz rzeczywistych problemów więziennictwa,

Referaty wygłoszą eksperci w zakresie systemów penitencjarnych, przedstawiciele środowisk akademickich, prowadzący od wielu lat badania rzeczywistości więziennej:

- dr M. Gordon (Wydział Psychologii UW), wystąpienie na temat: „Wykorzystanie diagnozy i wyników badań psychologicznych w procesie wykonywania kary pozbawienia wolności”
- dr M. Niełacznna (IPSiR UW, Klinika art. 42) referat nt. „Zgłoszenia skazanych oraz ich rodzin dotyczące warunków odbywania kary oraz problemów społecznej readaptacji”
- dr P. Szczepaniak (IPSiR UW, Polskie Towarzystwo Penitencjarne) referat pt. „Paradoks wychowawcy więziennego czyli o resocjalizacji w izolacji”

Informacje o prelegentach:

dr Maria Gordon - psycholog penitencjarny, współtwórca koncepcji oddziałów terapeutycznych w polskim więziennictwie, zwłaszcza dla skazanych z zaburzeniami psychicznymi. W Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, zajmowała się organizacją i nadzorem nad wykonywaniem kary wobec osób niepełnosprawnych psychicznie i fizycznie oraz skazanych kobiet, a ponadto szkoleniem kadry penitencjarnej. Do 2015 roku pracowała w oddziale psychiatrii sądowej Szpitala Aresztu Śledczego w Warszawie Mokotowie. Jest biegłym sądowym rekomendowanym przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne. Od 2002 do 2012 pracowała w Uniwersytecie SWPS w Warszawie, aktualnie jest wykładowcą psychologii penitencjarnej na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz prowadzi zajęcia z psychologii sądowej i penitencjarnej na studiach podyplomowych. Opublikowała kilkadziesiąt artykułów w czasopiśmie naukowych i pracach monograficznych m.in. na temat podkultury więziennej, psychologicznej diagnozy klinicznej, postępowania ze skazanymi niepełnosprawnymi psychicznie, niepełnosprawnymi fizycznie, skazanymi kobietami, na temat psychologicznych mechanizmów zachowania sprawców przestępstw o charakterze agresywnym i przestępców seksualnych.

dr Maria Niełacznna - prawnik i kryminolog. Adiunkt w IPSiR UW oraz pełni funkcję opiekuna *Uniwersyteckiej Kliniki art. 42 k.k.w.* Kieruje badaniami dotyczącymi wykonania kary dożywotniego więzienia nagrodzonymi grantem NCN. Była ekspertem Narodowego Centrum Nauki oraz NIK. Działa na rzecz więźniów i jest członkiem Komisji Ekspertów Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur (KMPT) przy Rzeczniku Praw Obywatelskich. W swoich badaniach koncentruje się na karierach kryminalnych, zbrodni zabójstwa, społecznym klimacie więzienia, karach skrajnie długoterminowych oraz prawach człowieka. Jej książka „Sprawiedliwość skrajna. Dożywotnie więzienie, maksymalne zabezpieczenie” (2014) jest zwieńczeniem badań o wykonaniu najsurowszej kary i najsurowszego reżimu więziennego w Polsce. Redaktor naukowy monografii „Dożywotnie pozbawienie wolności. Zabójca, jego zbrodnia i kara”, która dotyczy sprawców zabójstw skazanych na karę dożywotniego pozbawienia wolności – ich charakterystyk, czynów i reakcji wymiaru sprawiedliwości.

dr Paweł Szczepaniak, pedagog resocjalizacyjny, adiunkt w Uniwersytecie Warszawskim (Instytucie Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji). Pomysłodawca i przewodniczący komitetu organizacyjnego Pierwszego Polskiego Kongresu Penitencjarnego (we współpracy z ONZ - 1996 r.). Działa na rzecz rozwoju mediacji w Polsce. Ekspert OBWE ds. reformy systemu szkolenia personelu więziennego w Azerbejdżanie (2001 r.). Członek grupy inicjatywnej na rzecz skonsolidowania działań pracowników socjalnych, kuratorów oraz więziennictwa na rzecz wsparcia dla osób skazanych i zagrożonych patologią społeczną (2003). Udział w Forum Debaty Publicznej Prezydenta RP (2012). Powołany w 2012 r. do Zespołu ds. przygotowania oceny funkcjonowania probacji i więziennictwa. Jako doradca Dyr. Generalnego SW (2009- 2012) przygotował m.in. Rozporządzenie w sprawie szkolenia funkcjonariuszy SW i Zarządzenie w sprawie programów szkolenia w Służbie Więziennej. Członek założyciel Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego (obecnie Członek Zarządu) i stowarzyszenia mediatorów Pro Consensu, Absolwent Helsińskiej Szkoły Praw Człowieka, Członek Rady Doradczej Polskiego Centrum Mediacji, Członek Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Ważniejsze opracowania: Kara pozbawienia wolności a wychowanie (2003); Terapia w resocjalizacji Część I Ujęcie teoretyczne Red. A. Rejzner, P., Szczepaniak (2009); Terapia w resocjalizacji Część II Ujęcie praktyczne Red. A. Rejzner, P. Szczepaniak (2009); Profilaktyka społeczna i resocjalizacja w nurtach inkluzji Doświadczenia, problemy, perspektywy międzynarodowe Red. B. Jezierska, A. Rejzner, P. Szczepaniak, A. Szczówka (2013), Polski system penitencjarny Ujęcie integralno-kulturowe Red. P. Szczepaniak (2013), Sprawiedliwość naprawcza w resocjalizacji więźniów (2016).